

Nenda olli Venno 21 aastat wannaks sanud, kui korraga Nisu-küllast „Birro Peter“ temma järrele kosis ja ommale abdikasaks wöttis. Peter wiis noriko koio ja ellasid wägga hästi, kuidas se abbiello rahwa kerd ja kohhus on. Müüd läksid mõnne silwad lahti ja meel nukraks, mispärast „Nisu-külla Peter“ ja mitte temma, Venut ei olle ärra pärrinud; sest Venno olli keige nende kiusajatte teades, õige, kassin ja tulline töö-teggia innimenne.

Pool aastat pärast pulmi, juhtus Peter Mäuniko-küllasse ja läks pühapäewa õhtul ka kõrtsi, kus selle külla nored mehed priiskasid, jõid ja priiskeldasid, kui Peetrit näggid; sest nad ei woinud sedda Peetrite andeks anda, et ta Venut olli ärra winud. Üks neist kõrtsi-koerdest, kelle südda keige ennam sellepärast wallutas, ütles omma seltsimehele, Peetrit pilkades: „Kule Hans, Kasiko Venno on mehhele sanud, kas on sul kahjo ka?“ „Sanud mehhele“, kostis teine, „se liderlik tüdruk! kes ennast igga ühhega ümber aias, igga ühhe waato libbe olli. Keif nored mehed istusid ood läbbi Kasiko toas ja peeti seal weel priiskeste üles, selle nõu pärast, et ehk kegi omma silma temma peale

heidaks, kes auga temmale piddi tanno pähhe panema. Se olli lehma-mullikas kül!“

Peter, kes nurkas waguusi seisise, panni keif sannad tähhele ja mattis neid omma süddame siise, iseenese ja Venno iggaweeses häddaks. Kui Peter koio tulli, ei olnud ta ennam ni lahke naese waato, kuidas se tännine olli olnud, waid olli külm ja tuim ühhe korraga. Venno märkis sedda ka kohhe, et Peter ennam nenda ei olnud, kui ta enne olli, ja küsis mitme sannaga, mis temmal wigga piddi ollema? agga Peter ei annud wastust ei ühhegi sanna peäle, waid seisis iseeneses, kui se, kellel raske koorm süddame peäl on. Saggedaste pallus Venno tedda omma põlwede peäl, kuma silma-weega, et piddi omma süddame kurbtust ja sedda külma ollemist temmale teada andma; agga Peter olli kui tum ja ei lausund sannagi, waid olli kui kiwvi kõwwa, naese waato. Kus ta ial wois, seal hoidis ennast Venno eest ja tahtis allati üksi omma mõttele sees olla.

Kui müüd wimaks naese halledad palwed ja õhkamisest Peetri süddant ei ligutanud ja temma omma sallaja kurbtust ja wihha mahha ei jätnud, kurbastas se Venut nenda, et ta wimaks tšikuse haigust sai, mis tedda haige-wodi peäle panni.